Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. Juli 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVIII.

Wydany i rozesłany dnia 22 Lipca 1856.

118.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 6. Mai 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 113, ausgegeben am 9. Juli 1856),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend die Behandlung der Witwen und Waisen der in der Verwendung gegen die Cholera-Epidemie gestorbenen Ärzte, Wundärzte und Krankenwärter.

Gemäß Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 3. Februar 1856 haben in Absicht auf die Behandlung der Witwen und Waisen der in der Verwendung gegen die Cholera-Epidemie gestorbenen Ärzte, Wundärzte und Krankenwärter, sowohl für etwaige Fälle aus den Cholera-Epidemien der Jahre 1854 und 1855, als auch für künftige derlei Epidemien folgende Bestimmungen zu gelten:

1. Witwen und Waisen von Ärzten, Wundärzten und Krankenwärtern, welche in Staats- oder öffentlichen Fondsdiensten bleibend angestellt waren und in Ansehung deren es gehörig nachgewiesen wird, daß sie sich durch ihre Verwendung gegen die Cholera den Tod zugezogen haben, und zwar ohne Unterschied, ob sie ein Opfer der Epidemie selbst oder einer anderen Krankheit geworden sind, haben normalmäßig auf Pensionen, Provisionen und Erziehungsbeiträge auch dann Anspruch, wenn der Verstorbene noch *keine zehnjährige Dienstzeit vollstreckt* hatte.

2. Witwen und Waisen anderer Ärzte, Wundärzte und Krankenwärter, welche über Berufung von der Behörde gegen die Cholera verwendet wurden, und sich in dieser Dienstleistung erwiesenermaßen den Tod zugezogen haben, sollen, und zwar die Witwen und Waisen solcher Ärzte und Wundärzte gleich den Witwen und Waisen im Staatsdienste angestellter Bezirksärzte und Wundärzte, die Witwen und Waisen solcher Krankenwärter aber gleich den Witwen und Waisen angestellter Krankenwärter auf Pensionen, Provisionen und Erziehungsbeiträge Anspruch haben.

3. Die Beträge der dießfälligen Pensionen und Erziehungsbeiträge sind nach den bestehenden Normen, Provisionen für Krankenwärter-Witwen mit täglichen sechs bis fünfzehn Kreuzern zu bemessen.

4. Derlei Bezüge für Witwen und Waisen von in öffentlichen Fondsdiensten gestandenen Ärzten, Wundärzten und Krankenwärtern sind, wenn der Tod des Verstorbenen in seiner eigenen Dienstessphäre erfolgt ist, *aus den betreffenden Fonden*, wenn aber der Tod in anderweitiger Verwendung eingetreten ist, gleichwie die Genüsse für Witwen und Waisen der im Staatsdienste gestandenen, dann der nicht angestellt gewesenen Sanitätsindividuen aus dem Staatsschatze zu bestreiten.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

118.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 6 Maja 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Częśc XXVIII, Nr. 113, wydana dnia 9 Lipca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem postępowania z wdowami i sierotami po zmarłych w urzędowaniu podczas epidemii cholery lekarzach, cyrulikach i dozorcach chorych.

Zgodnie z Najwyższém Postanowieniem Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 3 Lutego 1856 r. mają względem postępowania z wdowami i sierotami po zmarłych w urzędowaniu podczas epidemii cholery lekarzach, cyrulikach i dozorcach chorych tak w zaszłych wypadkach podczas epidemii cholery w latach 1854 i 1855, jako téż dla przyszłych takowych epidemij następujące postanowienia mieć znaczenie:

1. Wdowy i sieroty po lekarzach, cyrulikach i dozorcach chorych, którzy stale ustanowieni byli w służbie Rządowéj lub publicznego funduszu, a względem których należycie jest udowodnioném, iż w urzędowaniu podczas cholery śmierci ulegli, a to bez różnicy, czy padli ofiarą saméjże epidemii lub jakiéj innéj słabości, mają normalnie prawo do pensyj, prowizyj i dodatków wychowania wtenczas nawet, gdy zmarły nie dopełnił *czasu dziesięcioletniéj służby.*

2. Wdowy i sieroty po innych lekarzach, cyrulikach i dozorcach chorych, którzy za powołaniem przez Władzę przeciw cholerze użytymi byli, i w urzędowaniu tém w sposób udowodniony śmierci ulegli, mają mieć, a to wdowy i sieroty po takich lekarzach i cyrulikach, zarówno z wdowami i sierotami po ustanowionych w służbie Rządowéj powiatowych lekarzach i cyrulikach, wdowy zaś i sieroty po takich dozorcach chorych zarówno z wdowami i sierotami po ustanowionych dozorcach chorych, prawo do pensyj, prowizyj i dodatków wychowania.

3. Ilość odpowiednich pensyj i dodatków wychowania ma być wymierzoną wedle istniejących przepisów, prowizye dla wdów po dozorcach chorych, między sześcią a pietnastą krajcarami dziennie.

4. Takowe pobory dla wdów i sierót po lekarzach, cyrulikach i dozorcach chorych, ustanowionych w służbie publicznego funduszu, jeżeli śmierć zmarłego nastąpiła w jego własnéj sferze służby, wypłacone być mają *z odpowiednich funduszów*, jeźli zaś śmierć w inném nastąpiła użyciu, zarówno z poborami wdów i sierót po indywiduach sanitarności, byłych w służbie rządowéj, niemniéj po takich, którzy nie mieli posady ze skarbu publicznego.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p.

119.

Erlaß der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 24. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 114, ausgegeben am 9. Juli 1856),

giltig für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

betreffend die Zollbehandlung der gebleichten oder gefärbten Bindfäden (Spagat).

Bindfäden (Spagat), gebleicht oder gefärbt, werden aus den Tarifposten 53, b) und c) ausgeschieden, und der Tarifpost 50, c) (Leinengarn, gezwirnt) zugewiesen.

Diese Anordnung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern zukömmt.

Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

120.

Verordnung des Justizministeriums vom 26. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 115, ausgegeben am 9. Juli 1856),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend die Behandlung der im österreichischen Kaiserstaate befindlichen beweglichen Nachlässe verstorbener Angehöriger der vereinigten Königreiche Großbritannien und Irland.

Die Behörden der vereinigten Königreiche Großbritannien und Irland erkennen bei Todfällen österreichischer Unterthanen, diese mögen in dem dortigen Staatsgebiete ihren ordentlichen Wohnsitz oder nur einen vorübergehenden Aufenthalt gehabt haben und daselbst oder in einem anderen Staate gestorben sein, die Zuständigkeit der österreichischen Gerichte zur Abhandlung des im Gebiete der genannten Königreiche befindlichen beweglichen Nachlasses derselben und zur Entscheidung der streitigen Erbansprüche nicht an, sondern beobachten den Grundsatz, daß in Beziehung auf die Bedingungen, unter welchen ein solcher Nachlaß an die Rechtsnachfolger überzugehen hat, die Gesetze der vereinigten Königreiche maßgebend seien.

Hiernach sprechen die Gerichtsbehörden Großbritanniens und Irlands die Competenz an, über die streitigen Erbansprüche hinsichtlich solcher Verlassenschaften zu erkennen, wobei sie bei Beurtheilung des gesetzlichen Erbrechtes dann, wenn der österreichische Unterthan dortlandes seinen ordentlichen Wohnsitz hatte, die dortigen Landesgesetze, außer dem letzteren Falle aber die Gesetze seines Domicils zur Richtschnur nehmen.

119.
Rozrządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 24 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 114, wydana dnia 9 Lipca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach spólnego Związku celnego,

względem postępowania cłowego z bielonemi lub farbowanemi sznurkami do wiązania (szpagatem).

Sznurki do wiązania (szpagat), bielone lub farbowane, wyłączają się z pozycyi taryfy 53, *b)* i *c)*, i poddają pod pozycyą taryfy 50, *c)* (przędza lniana, w nić kręcona).

Rozporządzenie to ma wnijść z tym dniem w wykonanie, w którym dojdzie do urzędów celnych.

Baron **Bruck** m. p. Kawaler **de Toggenburg** m. p.

120.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 115, wydana dnia 9 Lipca 1856),

obowiązujące w całéj objętości Cesarstwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem postępowania ze znajdującemi się w Cesarstwie Austryackiém ruchomemi spadkami po zmarłych przynależnych połączonych Królestw Wielkiéj-Brytanii i Irlandyi.

Władze połączonych Królestw Wielkiéj-Brytanii i Irlandyi nie uznają w razach śmierci poddanych Austryackich, czy takowi w tamecznym obrębie Państwa mieli swą zwyczajną siedzibę lub tylko przechodnio zamieszkali i tamże lub w inném Państwie zmarli, kompetencyi sądów austryackich do pertraktacyi znajdującego się w obrębie pomienionego Królestwa ruchomego tychże spadku i do rozstrzygnienia spornych pretensyj dziedzictwa, lecz trzymają się zasady, iż względem warunków, pod jakiemi spadek taki przejść ma do prawnych następców, obowiązują ustawy połączonego Królestwa.

Wedle tego roszczą sobie sądowe władze Wielkiéj-Brytanii i Irlandyi kompetencyą do uznawania w spornych pretensyach spadkowych względem takowych spadków, przyczém przy roztrząsaniu przepisanego ustawą prawa dziedzicznego, w razie gdy poddany Austryacki w tamtejszym kraju miał swe zwyczajne mieszkanie, rozstrzygają wedle tamecznych ustaw krajowych, a oprócz tego ostatniego wypadku, wedle ustaw jego pobytu.

Im Sinne des §. 23 des Patentes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs Gesetz-Blattes*), werden die Gerichte daher angewiesen, in Ansehung der hierlandes befindlichen beweglichen Verlassenschaften von Angehörigen der vereinigten Königreiche Großbritannien und Irland, die Letzteren mögen im österreichischen Staatsgebiete ihren ordentlichen Wohnsitz oder nur einen vorübergehenden Aufenthalt gehabt haben und innerhalb oder außerhalb des österreichischen Staates gestorben sein, nach dem Grundsatze der Gegenseitigkeit vorzugehen, sonach über den hierlandes befindlichen beweglichen Nachlaß derselben, wie über die Verlassenschaft jedes Inländers zu verfahren und lediglich bei Beurtheilung der gesetzlichen Erbfolge dann, wenn der verstorbene britische Staatsangehörige nicht in Oesterreich seinen ordentlichen Wohnsitz hatte, die Gesetze seines Domicils, in soferne sie von den Betheiligten bewiesen werden, zur Richtschnur zu nehmen.

Freiherr von **Krauß** m. p.

121.

Erlaß des Justizministeriums vom 29. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 116, ausgegeben am 9. Juli 1856),

mit welchem der neu systemisirte Personal- und Besoldungsstand des k. k. obersten Gerichtshofes bekannt gemacht wird.

Nachdem der durch das kaiserliche Patent vom 7. August 1850, Nr. 325 des Reichs-Gesetz-Blattes, bestimmte Personal- und Besoldungsstand des obersten Gerichtshofes in Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließungen vom 24. Juni 1855 und vom 18. Mai 1856, Abänderungen erlitten hat, so wird der nun geltende Personal- und Besoldungsstand des obersten Gerichtshofes zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Freiherr von **Krauß** m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843.

Poleca się tedy sądom w duchu §. 23 Patentu z dnia 9 Sierpnia 1854 r., Nr. 208 Dziennika Praw Państwa *) względem znajdujących się w tutejszym Kraju ruchomych spadków przynależnych połączonych Królestw Wielkiéj-Brytanii i Irlandyi, czy ci ostatni w obrębie Państwa Austryackiego mieli swe zwyczajne mieszkanie lub tylko pobyt przechodni i zmarli wewnątrz lub zewnątrz Państwa Austryackiego, by postępowały wedle zasady wzajemności, przeto traktowały znajdujący się w tym Kraju ruchomy tychże spadek jako puściznę każdego tutejszokrajowca i jedynie przy osądzeniu prawnego spadkobiorstwa wtedy, gdy zmarły przynależny Brytyjski nie miał w Austryi swego zwyczajnego mieszkania, trzymały się ustaw jego pobytu, o ile takowe przez interesowanych będą udowodnione.

Baron **Krauss** m. p.

121.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 29 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 116, wydana dnia 9 Lipca 1856),

mocą którego podaje się do wiadomości nowo usystemizowany stan personalu i płacy C. K. Najwyższego Trybunału Sądowego.

Gdy ustanowiony Cesarskim Patentem z dnia 7 Sierpnia 1850 r., Nr. 325 Dziennika Praw Państwa stan personalu i płacy Najwyższego Trybunału Sądowego doznał zmian w skutek Najwyższych Postanowień z dnia 24 Czerwca 1855 r. i 18 Maja 1856 r., przeto podaje się do powszechnéj wiadomości obowiązujący obecnie stan personalu i płacy Najwyższego Trybunału Sądowego.

Baron **Krauss** m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, z roku 1854, Oddział pierwszy, Część XLVI, Nr. 295, str. 843.

Personal- und Besoldungsstand
des k. k. obersten Gerichtshofes.

Zahl der Individuen	Diensteseigenschaft	Gehalt	Quartiergeld	Functionszulage	Diätenclasse
1	erster Präsident	8000	2000	4000	II.
1	zweiter »	7000	1000	1000	III.
5	Senats-Präsidenten zu	6000	1000	—	IV.
48	Räthe mit je 5000 oder 4000 fl. Gehalt und 600 fl. Quartiergeld, welche im allgemeinen Concretal-Status der Hof- und Ministerialräthe eingereiht sind	—	—	—	V.
1	Präsidial-Secretär	1800	300	—	VII
11	Rathssecretäre, und zwar:				
	3 à	1800	300	—	VII.
	4 à	1600			
	4 à	1400			
11	Rathssecretärs-Adjuncten, und zwar:				
	3 à	1200	200	—	VIII.
	4 à	1100			
	4 à	1000			
3	Directoren der Hilfsämter, und zwar:				
	2 à	1800	300	—	VII.
	1 à	1600			
6	Adjuncten der Hilfsämter, und zwar:				
	3 à	1200	200	—	VIII.
	3 à	1000			
22	Officialen, wovon				
	5 à	900	120	—	X.
	5 à	800			
	6 à	700			
	6 à	600			
4	Accessisten mit	400	100	—	XI.
6	Rathsdiener mit	500	60	Amtskleidung	
10	Amtsdiener mit	400	50		
1	Portier	400	—	—	
6	Hausknechte	300	30	—	

Stan personalu i płacy

C. K. Najwyższego Trybunału Sądowego.

Liczba indywiduów	Własność służby	Płaca	Kwatera	Dodatek do funkcyi	Klassa dyet
1	Pierwszy Prezydent	8000	2000	4000	II
1	Drugi "	7000	1000	1000	III
5	Prezydentów Senatu po	6000	1000	—	IV
48	Radców po 5000 lub 4000 płacy i 600 złr. kwaterowego, umieszczonych w powszechnym stanie konkretalnym radców nadwornych i ministeryalnych	—	—	—	V
1	Sekretarz prezydyalny	1800	300	—	VII
11	Sekretarzów rady, a to:				
	3 à	1800	300	—	VII
	4 à	1600			
	4 à	1400			
11	Adjunktów sekretarzów rady, a to:				
	3 à	1200	200	—	VIII
	4 à	1100			
	4 à	1000			
3	Dyrektorów urzędów pomocniczych, a to:				
	2 à	1800	300	—	VII
	1 à	1600			
6	Adjunktów urzędów pomocniczych, a to:				
	3 à	1200	200	—	VIII
	3 à	1000			
22	Officyałów, z których				
	5 à	900	120	—	X
	5 à	800			
	6 à	700			
	6 à	600			
4	Akcesystów z	400	100	—	XI
6	Sług rady z	500	60	Ubiór urzędowy	
10	Sług urzędowych z	400	50		
1	Odźwierny	400	—	—	
6	Parobków	300	30	—	

122.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, der Finanzen, des Handels, der Gewerbe und öffentlichen Bauten, dann der obersten Polizei- und der Obersten Rechnungs-Controls-Behörde vom 2. Juli 1856,

wirksam für Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slawonien und die serbische Woiwodschaft mit dem Temeser Banate,

betreffend die Beistellung der Reisemittel und die Fuhrkosten-Vergütung bei Hof- und Dienstreisen der Civilbeamten.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 117, ausgegeben am 9. Juli 1856.

123.

Verordnung des Finanzministeriums vom 5. Juli 1856,

betreffend die Erhebung des Bergcommissariates in Laibach zu einer Berghauptmannschaft für Krain und das Küstenland.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 118, ausgegeben am 9. Juli 1856.

122.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu, Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych, niemniéj Najwyższéj Władzy Policyjnéj i Najwyższéj Władzy Obrachunkowéj kontrolnéj z dnia 2 Lipca 1856,

obowiązujące w Królestwie Węgierskiém, Siedmiogrodzie, Kroacyi, Sławonii i Województwie Serbskiém wraz z Banatem Temeskim,

względem dostawy środków podróży i wynagrodzenia kosztów podwody w podróżach Dworu i służby urzędników cywilnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 117, wydaną dnia 9 Lipca 1856.

123.

Rozporządzenie Ministersrwa Skarbu z dnia 5 Lipca 1856,

względem wyniesienia komissaryatu górniczego w Lublanie na starostwo górnicze dla Krainy i Pobrzeża.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 118, wydaną dnia 9 Lipca 1856.

